

Minningarorð um Judith Helenu Næs Brekku

f. 20. mai 1943 - d. 26. juli 2019

Góða Judith, bindiklubba- og vinkona

Nú er eitt gott hálv ár liðið, síðani herviliga sjúkan tók teg. Tungt er at skriva hesi orð.

Nakrar av okkum komu at kennast, tá vit arbeiddu saman í gamla Sjóvinnubankanum niðri við Eystaru Vág, har Helgi eisini arbeiddi. Vit vóru tá seks ungar kvinnur í bankanum og nøkunlunda javngamlar, og í september 1964 byrjaði okkara bindiklubbur. Men onkrar fullu frá og fluttu aðrastaðir.

Helgi og tú giftust í 1963. So vit kendu eisini teg frá bankanum, og hvat var meira líkatil enn at spyrja, um tú hevði hug at koma upp í bindiklubban. Tú arbeiddi tá á Valutamiðstöðini, ið var í Nólsoyarstovu beint við bankan, har vit so at siga høvdu okkara dagligu gongd hvør hjá øðrum, so vit kendust eisini har frá.

Vit hava hildið á fram við bindiklubbanum eina ferð um vikuna hvønn vetur líka síðani, nú í meira enn 55 ár. Bindiklubburin hevur havt stóran týðning fyri okkum allar, man forsømdi ikkiuttan víðari. Vit hava ofta skemtað við, at um alt, sum vit hava lagt úr hondum hesi árin, varð lagt saman, hevði tað fyllt eina heila framsýningarhøll.

Tá tað leið út á várið, og ljóst varð um kvöldarnar, fóru vit út at ganga í staðin fyri at sita inni og binda, og hava hesir túrar verið bæði góðir og ríkandi fyri okkum.

Vit hava gingið runt í Havnini og t.d. hugt at vøkrum urtagørðum og fingið nýggj hugskot, og hava vit flutt okkum longur út um Havnina, hava vit havt ein drekkamunn við og sett okkum niður at njóta vakurleikan í okkara nátturu. Nógvar góðar útferðir saman við monnunum hava vit eisini verið ymsa staðir í landinum.

Tykkum hava altíð dámað væl at ganga úti í náttúruni saman við góðum vinfólkum. Mong eru fjøllini, har gingið hevur verið.

Uttanlands hava vit eisini verið - í Keyptmannahavn, Aberdeen, London, Reykjavík og Stockholm. Allir hesir túrar hava verið sera góðir við nógvum upplivingum, og ikki minst hava vit havt tað ógvuliga stuttligt. Tað var stuttligt, tá láturin rungaði av onkrum, sum vit høvdu upplivað um dagin.

Vit kendust ikki bert frá bindiklubbanum, eitt annað var at dansa gamlar dansir hjá Dansifrøi og at dansa uttanlands, tað var stuttligt.

Tú hevur verið sera ágrýtin í øllum, tú hevur havt um hendi, bæði í arbeiði og heima. Einkí hevur hildið tær aftur, tá tað ráddi um at ognatær vitan innan arbeiðsøkið. Tú tók eina útbúgving fyri og aðra eftir á tí fakliga økinum, samstundis sum tú passaði fulltíðararbeiði og hús og heim, alt til lítar. Tí nærløgd vart tú sum fáur. At enda stóðst tú við próvnum "góðkendur grannskoðari" í hondini, og helt fram at arbeiða á sama arbeiðsplássi, har tú vart í nógv ár.

Tú vart framsiggin, altíð frammanfyri, t.d. hevði tú koyrikort, áðrenn tú komst í bindiklubban, langt áðrenn nakar av okkum, og tú vart eisini tann fyrsta at ognatær farteleson.

Við tað, at tú hevði so góða útbúgving og var so nærløgd í øllum, visti tú nógv, og um okkurt ivamál var, var bara at spyrja teg. Tú vart altíð klár við ráðum.

Sjúka hevur nívt teg í mong ár, men tú hevur verið ótrúliga tolin og altíð við gott mót. Ongantið hava vit hoyrt teg gramt teg ella latið illa at, tvørturímóti hevur tú altíð verið positiv og latið væl at.

Tú møtti altíð upp, tá tað var møguligt, og ríkaði okkum við tíni stillu framferð og tíni vitan. Tú vart altíð luttakandi og ringdi, tá okkurt var áfatt hjá onkrum av okkum. Tað var fløvandi og vísir tína umsgangan fyri øðrum.

Familjan hevði nógv at týða fyri teg og ikki minst ommubørnini og langommubørnini.

Í summar hevði tú ætlað at hildið feriu saman við familjunni og hevði bílagt ferð og summarhús í Danmark, men tað eydnaðist tær tíverri ikki at vera við.

Góði Helgi, Anna, Herman og Jón við familjum vit syrgja við tykkum og ynskja fyri tykkum, at Harrin má styrkja og lætta um hjá tykkum í saknum av Judith.

Bindiklubburin
Jóhanna, Hanna, Anna,
Karin og Eileen

KJAK

“Ja men fútin skal gera tað, sum rætt er”

Kaj Olsen

Soleiðis fullu orðini, tá eg royndi at greiða frá míni

stúran um tøgna, sum valdar í føroyska samfelagnum og sumuttan iva eisini ávirkar fútan.

Fylgdu tit við sjónvarps-sendingunum um skattamálið hjá Betri?

Umframt ógvusligt rok í samfelagnum um hetta málið, so “endaði” skattamálið hjá Betri við, at tíðindaleiðarin í Kringvarpinum bleiv sagdur úr starvi og at málið varð meldað til fútan. Og har liggur tað enn.

Hevur tú lisið bókina “SVIK” hjá Jan Lamhauge? Bókin er sera løtt at lesa og ring at

sleppa. Eftir at hava lisið bókina, var eg so skelkaður sum sjáldan áður. og eg kom at hugsa um orðini hjá Rógva Olavsyni, har hann ummælir bókina:

“Er tað veruliga soleiðis í Føroyum í dag? Og á ein hátt, sum fær okkum at hugsa um, hvussu nógv vit hava at missa, um vit sleppa kritiska journalistikkinum upp á fjall.”

Hvat kann ein vanligur borgari í Føroyum gera fyri at tað, sum fór fram í hesum málinum ikki endurtekur seg? Hvat við at savna saman undirskriftir, har heitt verður á

fútan um at koma til eina niðurstøðu í skattamálinum hjá Betri, sum tænar okkara samfelag best.

Ja, eg veit... fútin skal gera tað sum rætt er. Men tað merkir ikki, at vit onnur einki skulu gera. Vit hava eisini eina rødd og eitt høvd at hugsa við. Vit hava eisini eina ábyrd at siga frá, tá magakenslan sigur okkum, at hetta vilja vit ikki finna okkum í.

Heldur tú, sum eg, at tað kundi loyst seg at savna undirskriftir, ikki fyri at “belæra” fútan, men fyri at gera vart við, at vit eru nøkur í føroyska

samfelagnum, sum ikki ynskja, at eitt mál sum hetta skal feiast undir gólvteppið. Rættarsamfelagið er okkara ábyrgd.

Lat okkum geva tøgnumentanini í Føroyum eitt spark. Sig mær frá á Messenger ella á annan hátt, um tú stuðlar mínum hugskoti at savna inn undirskriftir.

Undirskriftirnar verða latnar fútanum beinleiðis.

“Spyr aldri um, hvat tey flestu halda! Mót rætt og sanning má einki valda. Tað ræður lítið um tungt og lætt, tað ræður meira um rangt og rætt” - Ivar Aasen